

Szerző-attribúció gépi tanulási eszközökkel

Sánta Péter

III. évf. programtervező informatikus BSc

Témavezetők: Kicsi András, Dr. Vidács László

MTA-SZTE Mesterséges Intelligencia Kutatócsoport

Megállapítani két szövegről, hogy ugyanaz írta-e, egy közismert és gyakran felmerülő feladat, aláírásoktól egészen a kriminológia világáig terjed a felhasználása. Az egyik legegyszerűbb és legismertebb megközelítése a feladatnak a külalak, az íráskép alapján történő beazonosítás. Abban az esetben azonban, amikor ez nem elégséges, egy logikus következő lépés lehet a szövegben mutatkozó személyiségjegyek alapján azonosítani. A napjainkban jellemzőbb, digitális szövegek esetén pedig az utóbbi lépés különös fontossággal bír, a külalaki jellemző háttérbeszorulásával.

A kutatás centrális kérdése, hogy pontosan milyen jellemzők beszélnek a szöveg szerzőjéről, és ezeket pontosan hogyan is kezeljük. A feladatot gépi tanulási módszerekkel közelítem meg, hagyományos és korszerűbb módszereket egyaránt vizsgálva. Lineáris gépekkel és n-grammokkal, illetve különböző nyelvi jellemzőkkel kísérletezek, ezen felül BERT modellek teljesítményét is felmérem. A kutatás főképp korábbi, angol nyelvű kutatásokra épít a témából, ezeknek a magyar nyelvbe való integrálása a fő megközelítem.

A pontos feladat, amivel a kutatás foglalkozik két fő részre osztható. Az egyik részben a feladat, hogy szerzők egy **zárt halmazából** kiválasszuk azt a szerzőt, aki a kérdéses szöveget írta.

A másik részben egy általános modellel is kísérletezünk, mely **a nyílt halmazos** verziót bővíti, annyival, hogy ha adott két új szöveg, azonos szerzőkkel, akkor azt a kettőt is tudjuk társítani egymással, és nem elég mindkettőre egyszerűen azt mondani, hogy „egyéb szerzőtől” származik. Az irodalomban ez a konkrét feladat már sokkal kevésbé jelenik meg.

A kísérleteink során mindkét verzióban születtek a gyakorlatban is felhasználható eredményeink.